

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 14.04.1977, sp. zn. 11 Tz 17/77, ECLI:CZ:NS:1977:11.TZ.17.1977.1

Číslo: 11/1978

Právní věta: K naplnění znaku kořistí z prostituce prozované jiným v ustanovení § 204 tr. zák. o kuplířství se nevyžaduje, aby páchatel výslovně vyžadoval nebo vynucoval hmotný prospěch z prostituce jiného, ale postačí opakované přijímání úplaty za to, že umožňuje provozování prostituce.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 14.04.1977

Spisová značka: 11 Tz 17/77

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Kuplířství

Předpisy: 140/1961 Sb. § 204

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil výrok o upuštění od potrestání obžalovaného A. Š. v rozsudku obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 5. 1976 sp. zn. 4 T 175/74 a obvodnímu soudu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. května 1976 sp. zn. 4 T 175/74 byl obviněný A. Š. uznán vinným trestným činem kuplířství podle § 204 tr. zák. Podle skutkových zjištění tohoto rozsudku obviněný jako noční vrátný a hotelový zřízenec v hotelu C. v Praze, nejméně v době od prosince 1971 do března 1972 umožňoval ženám poskytujícím pohlavní styk za úplatu provozování prostituce v hotelu, za což bral od nich anebo od jejich společníků úplaty v různé výši.

Podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zák. bylo upuštěno od potrestání obviněného.

Proti tomuto rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona proto, že podmínky pro upuštění od potrestání nejsou splněny.

Nejvyšší soud České socialistické republiky přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu

předcházel a zjistil, že zákon porušen byl.

Obvodní soud pro Prahu 1 vzal za zjištěno, že obviněný A. Š. v době od prosince 1971 do března 1972 jako noční vrátný a hotelový zřízenec v hotelu C. v Praze umožňoval ženám poskytujícím pohlavní styk za úplatu provozování prostituce v hotelu, za což bral od nich anebo od jejich společníků úplaty v různé výši. Tato zjištění učinil soud na základě výpovědi obviněného a svědků.

Tato skutková zjištění shledává i Nejvyšší soud ČSR správnými, neboť především z výsledků provedené kontroly záznamů o ubytovacích osobách v hotelu C. od 1. ledna 1972 do 10. března 1972 lze zjistit, které osoby a ve kterých dnech ubytoval v hotelu obviněný A. Š. Z těchto záznamů lze zjistit, že jména některých žen se vyskytují v tomto seznamu v krátkých časových intervalech. Ženy se dostavovaly do hotelu po půlnoci vždy s jiným partnerem a po krátké době hotel opouštěly.

K naplnění zákonného znaku kuplířství podle § 204 tr. zák. není třeba, aby kuplíř výslovně požadoval nebo vynucoval hmotný prospěch; postačí opakované přijetí úplaty za to, že takto umožnil provozovat prostituci. O takové případy šlo, neboť nejen obviněnému jako nočnímu vrátnému, ale i prostitujícím ženám bylo zřejmé, že bez umožnění ubytování v hotelu, by měly provozování prostituce ztíženo. To pak byl důvod, proč ženy nebo jejich partneři odměnu obviněnému poskytovali, a proč obviněný přijímal částky, které se někdy rovnaly až dvojnásobku ceny za ubytování.

V dalším pak Nejvyšší soud ČSR odůvodnil, proč výrok o upuštění od potrestání obviněného je nezákonný.